

Základní škola a mateřská škola Zeleneč, příspěvková organizace

PŘÍLOHA Č. 2

Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků

OBECNÁ USTANOVENÍ

Hodnotíme práci, ne člověka. Kritéria známe předem a hodnocení umíme vysvětlit.

Čl. 1 — Účel přílohy a její vztah ke školnímu řádu

- 1) Tato příloha stanoví podrobná pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků. Rozvádí zásady hodnocení uvedené v čl. 36 až 47 školního řádu a určuje, jak se při hodnocení postupuje.
- 2) Tato příloha je nedílnou součástí školního řádu a vydává se podle čl. 47 školního řádu. Ustanovení této přílohy nesmějí být v rozporu se školním řádem. V případě rozporu má přednost školní řád.
- 3) Pravidla stanovená touto přílohou jsou závazná pro všechny vyučující školy. Vztahují se na hodnocení ve všech vyučovacích předmětech, na hodnocení při vzdělávání distančním způsobem a přiměřeně i na hodnocení činností, které škola organizuje mimo vyučování.
- 4) Ustanovení označená v této příloze jako doporučená mají pouze doporučující charakter a nejsou závazná. Vyučující volí z doporučených postupů ty, které odpovídají povaze předmětu, věku žáků a jeho vlastnímu způsobu práce. Postupy označené jako povinné dodržují všichni vyučující.

Čl. 2 — Východiska hodnocení

- 1) Hodnocení ve škole vychází z hodnot uvedených ve školním řádu, tedy z respektu, spolupráce, bezpečí a poctivosti. Z těchto hodnot plyne pro hodnocení následující.
- 2) Respekt znamená, že hodnotíme práci žáka, nikoli jeho osobu. Hodnocení se vyjadřuje k tomu, co žák udělal, umí a dokáže, nikoli k tomu, jaký je. Hodnocení nesmí žáka zesměšnit ani snížit jeho důstojnost před ostatními.
- 3) Spolupráce znamená, že hodnocení je rozhovorem mezi vyučujícím a žákem, nikoli jednostranným sdělením. Žák má právo hodnocení rozumět, zeptat se na ně a vyjádřit se k němu.
- 4) Bezpečí znamená, že chyba je běžnou a užitečnou součástí učení. Žák se nesmí bát chybovat. Hodnocení nesmí být použito jako nástroj kázně, hrozby ani odplaty.
- 5) Poctivost znamená, že kritéria jsou známa předem, hodnocení je doložitelné a odevzdaná práce je prací vlastní.
- 6) Hodnocení je pedagogickou činností, nikoli administrativním úkonem. Jeho smyslem je podpořit učení žáka, nikoli setřídít žáky podle výkonu.

Čl. 3 — Funkce a formy hodnocení

- 1) Hodnocení plní ve škole dvě rozdílné funkce. Je nutné je odlišovat, protože se liší svým účelem, načasováním i způsobem sdělení.
- 2) Sumativní funkce hodnocení shrnuje dosažené výsledky vzdělávání za určité období nebo za ucelený celek učiva. Odpovídá na otázku, čeho žák dosáhl. Uplatňuje se zejména v hodnocení na vysvědčení.
- 3) Formativní funkce hodnocení poskytuje žákovi zpětnou vazbu v průběhu učení, aby na ni mohl reagovat. Odpovídá na otázku, co dělat dál. Uplatňuje se v každodenní práci ve vyučování.
- 4) Formu hodnocení je nutné od jeho funkce odlišovat. Škola používá tyto formy hodnocení:
 - a) klasifikaci, tedy vyjádření hodnocení klasifikačním stupněm,
 - b) slovní hodnocení, tedy vyjádření hodnocení slovním popisem,
 - c) kritériální hodnocení, tedy popis dosažené úrovně vůči předem stanoveným kritériím. Kritériální hodnocení je zvláštním případem slovního hodnocení,
 - d) kombinaci uvedených forem.

- 5) Formativní hodnocení není totéž co slovní hodnocení. Slovně lze hodnotit i sumativně a klasifikačním stupněm lze doprovodit i formativní zpětnou vazbu. Záměna obou pojmů vede k nedorozuměním a v této příloze se jí důsledně vyhýbáme.
- 6) O formě hodnocení na vysvědčení rozhoduje ředitel školy postupem uvedeným ve školním řádu. Formu průběžného hodnocení volí vyučující v mezích této přílohy.

Čl. 4 — Cíle učení a kritéria úspěchu

- 1) Žák má právo znát předem, co se má naučit a podle čeho bude jeho práce hodnocena. Toto právo je základem celého systému hodnocení ve škole.
- 2) Vyučující sdělí žákům na začátku klasifikačního období, jakým způsobem bude v předmětu hodnoceno, z čeho bude hodnocení vycházet a jaká je váha jednotlivých druhů podkladů. Sdělení se přizpůsobí věku žáků.
- 3) Před zahájením činnosti, která bude hodnocena, sdělí vyučující žákům cíl učení a kritéria úspěchu. Cíl učení popisuje, co se má žák naučit. Kritéria úspěchu popisují, podle čeho žák i vyučující poznají, že se to naučil.
- 4) Kritéria úspěchu se sdělují před činností, nikoli až při jejím hodnocení. Sdělení kritérií až s výsledkem odporuje smyslu tohoto článku.
- 5) U rozsáhlejších prací, zejména u projektů, referátů, laboratorních prací, slohových prací a závěrečných prací, se kritéria sdělují písemně nebo se zpřístupní ve školním informačním systému.
- 6) Doporučenou formou práce s kritérii je jejich společná tvorba se žáky. Kritéria, na jejichž znění se žáci podíleli, si žáci lépe pamatují a lépe podle nich pracují.

Čl. 5 — Hodnocení jako zpětná vazba pro vyučujícího

- 1) Hodnocení je zdrojem informace nejen pro žáka a zákonného zástupce, ale i pro vyučujícího. Vypovídá o tom, nakolik byla výuka účinná.
- 2) Zjistí-li vyučující, že větší část třídy nedosáhla očekávaného výsledku, posoudí nejprve způsob, jakým bylo učivo vyloženo a procvičeno, a teprve poté hodnotí výkon žáků. Hromadný neúspěch třídy je zpravidla informací o nastavení kritérií, nikoli o žácích.
- 3) V takovém případě vyučující učivo znovu vysvětlí, umožní žákům opravu a výsledek původního ověření zohlední přiměřeně, popřípadě jej do hodnocení nezahrne. Postup podle čl. 15 této přílohy tím není dotčen.
- 4) Vyučující průběžně vyhodnocuje, zda jím zvolené způsoby ověřování skutečně zjišťují to, co zjišťovat mají.

Čl. 6 — Informování zákonných zástupců o systému hodnocení

- 1) Škola seznámí zákonné zástupce se systémem hodnocení na první třídní schůzce ve školním roce. Seznámení zahrnuje zejména formy hodnocení, které škola používá, doporučenou četnost podkladů, pravidla pro písemné práce a pravidla pro domácí přípravu.
- 2) Tato příloha je zveřejněna stejným způsobem jako školní řád, tedy na přístupném místě ve škole a způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- 3) Právo zákonného zástupce na informace o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka a právo žáka na tyto informace jsou upravena ve školním řádu a touto přílohou se neomezují.
- 4) Změní-li se v průběhu školního roku způsob hodnocení v některém předmětu, informuje o tom vyučující žáky i zákonné zástupce bez zbytečného odkladu a změnu odůvodní. Změna se neuplatní zpětně.
- 5) Doporučeným způsobem komunikace o hodnocení jsou tripartitní konzultace podle čl. 35 této přílohy.

ZÍSKÁVÁNÍ PODKLADŮ A PRŮBĚH HODNOCENÍ

Podklad, který nikomu nic neřekne, není podklad. Je to jen číslo v systému.

Čl. 7 — Způsoby získávání podkladů pro hodnocení

- 1) Podklady pro hodnocení získává vyučující zejména:

- a) soustavným sledováním práce žáka ve vyučování a jeho připravenosti na vyučování,
 - b) ústním zkoušením a rozhovorem nad prací žáka,
 - c) písemnými pracemi různého rozsahu, testy a prověrkami,
 - d) grafickými, praktickými, pohybovými a výtvarnými výkony,
 - e) analýzou výsledků činnosti žáka, zejména sešitů, portfolia, projektů a laboratorních protokolů,
 - f) sledováním práce žáka ve skupině a jeho podílu na společném výsledku,
 - g) konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby s pracovníky školního poradenského pracoviště nebo školského poradenského zařízení.
- 2) Žádný jednotlivý druh podkladu nesmí být jediným zdrojem hodnocení za pololetí. Hodnocení vychází vždy z více druhů podkladů.
 - 3) Podkladem pro hodnocení není chování žáka, jeho aktivita ve smyslu hlášení se o slovo, ani nošení pomůcek. Tyto skutečnosti se řeší postupy uvedenými ve školním řádu.

Čl. 8 — Doporučená četnost podkladů

- 1) Vyučující zajistí, aby měl pro hodnocení žáka za pololetí dostatečný počet podkladů. Doporučená četnost se řídí hodinovou dotací předmětu:

Hodinová dotace předmětu	Doporučený počet podkladů za pololetí
4 a více hodin týdně	zpravidla nejméně šest
2 až 3 hodiny týdně	zpravidla nejméně čtyři
1 hodina týdně	zpravidla nejméně tři

- 2) Uvedené počty jsou doporučené, nikoli závazné. Jejich smyslem je zabránit tomu, aby hodnocení za pololetí stálo na jednom nebo dvou výkonech. Nejsou důvodem k tomu, aby vyučující v závěru pololetí doplňoval chybějící podklady bez pedagogického důvodu.
- 3) Do doporučeného počtu se započítávají všechny druhy podkladů podle čl. 7 této přílohy, nikoli pouze známky z písemných prací.
- 4) U žáka, který byl v pololetí dlouhodobě nepřítomen, se doporučená četnost neuplatní. Postupuje se podle čl. 10 této přílohy.

Čl. 9 — Čtvrtletní návrh hodnocení

- 1) Ke konci prvního a třetího čtvrtletí zaznamená vyučující do školního informačního systému návrh hodnocení žáka za dosavadní část pololetí.
- 2) Návrh hodnocení není hodnocením a nezakládá nárok na určitý výsledek. Slouží k tomu, aby žák a zákonný zástupce věděli, jak si žák stojí, v době, kdy s tím ještě lze něco udělat.
- 3) Směřuje-li celkové průběžné hodnocení žáka v předmětu ke stupni dostatečný nebo nedostatečný anebo hrozí-li výrazné zhoršení oproti předchozímu pololetí, informuje o tom vyučující daného předmětu zákonného zástupce prokazatelně, a to bez zbytečného odkladu poté, co tuto skutečnost zjistí. Jednotlivé hodnocení stupněm dostatečný nebo nedostatečný povinnost podle věty první samo o sobě nezakládá. S informací se současně nabídne podpora.
- 4) Informace podle odstavce 3 se nesděluje poprvé až v posledním týdnu klasifikačního období.

Čl. 10 — Postup při nedostatku podkladů

- 1) Nemá-li vyučující pro hodnocení žáka za pololetí dostatek podkladů, zejména pro dlouhodobou nepřítomnost žáka, projedná další postup s třídním učitelem a se zákonným zástupcem.
- 2) Výsledkem projednání je písemná dohoda, která obsahuje rozsah učiva, který bude ověřen, způsob ověření, termín a osobu, která ověření provede. Dohoda se zakládá do dokumentace žáka.

- 3) Termín ověření se stanoví tak, aby žák měl na přípravu přiměřenou dobu. Bezprostředně po návratu z nepřítomnosti trvající nejméně tři vyučovací dny není žák zkoušen z učiva probíraného v době jeho nepřítomnosti.
- 4) Nelze-li žáka hodnotit ani v náhradním termínu, postupuje škola podle čl. 42 školního řádu.
- 5) Žák nemůže být hodnocen za období, v němž se ze závažných důvodů nemohl vzdělávat. Nepřítomnost žáka sama o sobě není důvodem k hodnocení stupněm nedostatečný.

Čl. 11 — Písemné práce

- 1) Písemné práce se pro účely této přílohy člení na:
 - a) krátké prověrky v rozsahu do 15 minut, ověřující dílčí učivo probrané zpravidla v posledních hodinách,
 - b) písemné práce v rozsahu do 25 minut, ověřující ucelený menší celek učiva,
 - c) rozsáhlé písemné práce trvající celou vyučovací hodinu, ověřující rozsáhlý celek učiva, a slohové práce.
- 2) Termín rozsáhlé písemné práce oznámí vyučující žákům předem a zaznamená jej ve školním informačním systému u příslušné vyučovací hodiny v rozvrhu. V jednom dni může žák konat nejvýše jednu takovou práci.
- 3) Krátké prověrky se předem neoznamují. Jejich rozsah však musí odpovídat učivu, které bylo ve vyučování probráno a procvičeno.
- 4) V den, kdy žák koná pololetní ověřovací práci, jej vyučující ostatních předmětů nezkoušejí ani nežadávají rozsáhlou písemnou práci.
- 5) Před rozsáhlou písemnou prací vyučující učivo shrne a provede řádnou přípravu na písemnou práci.
- 6) Nebyl-li žák přítomen rozsáhlé písemné práci, dohodne s ním vyučující náhradní termín. Náhradní termín se nestanoví na den, kdy žák koná jinou rozsáhlou písemnou práci.

Čl. 12 — Lhůty pro sdělení výsledku

- 1) Výsledek písemné práce sdělí vyučující žákovi nejpozději do 7 dnů od jejího konání.
- 2) U rozsáhlých písemných prací a u slohových prací činí tato lhůta nejpozději 14 dnů.
- 3) Do doby oznámení výsledku nežadá vyučující žákům další písemnou práci obdobného rozsahu z téhož učiva.
- 4) Výsledek ústního zkoušení oznámí vyučující žákovi bezprostředně a hodnocení zdůvodní.
- 5) Vyučující zaznamenává průběžné hodnocení do školního informačního systému bez zbytečného odkladu, zpravidla do 7 dnů od získání podkladu.
- 6) Nedodržení lhůty podle odstavce 1 nebo 2 z důvodu na straně vyučujícího nesmí být k tíži žáka. Vyučující v takovém případě žáky o důvodu prodlení informuje.

Čl. 13 — Ústní zkoušení

- 1) Žák je zkoušen ústně před kolektivem třídy. Individuální zkoušení mimo kolektiv třídy se neprovádí.
- 2) Výjimkou z odstavce 1 jsou:
 - a) případy, kdy tak stanoví doporučení školského poradenského zařízení,
 - b) ověřování učiva podle čl. 10 této přílohy v náhradním termínu,
 - c) komisionální a opravné zkoušky, u nichž postup stanoví školní řád,
 - d) případy, kdy o zkoušení mimo kolektiv třídy požádá sám žák a vyučující této žádosti vyhoví.
- 3) Zkoušení mimo kolektiv třídy nesmí být použito jako forma nátlaku na žáka ani jako opatření za jeho chování.
- 4) Ústní zkoušení nesmí mít podobu veřejného srovnávání žáků mezi sebou.

Čl. 14 — Vyjádření výsledku a jeho převod na stupeň

- 1) Je-li výsledek práce vyjádřen v procentech nebo v bodech, použije se pro jeho převod na klasifikační stupeň tato stupnice:

Úspěšnost	Klasifikační stupeň
100 % až 90 %	1 — výborný

Úspěšnost	Klasifikační stupeň
89 % až 75 %	2 — chvalitebný
74 % až 50 %	3 — dobrý
49 % až 30 %	4 — dostatečný
29 % až 0 %	5 — nedostatečný

- 2) Stupnice podle odstavce 1 je orientačním rámcem, nikoli závazným pravidlem. Vyučující se od ní může odchýlit, odpovídá-li to obtížnosti práce nebo povaze ověřovaného učiva. Odchylku žákům předem sdělí.
- 3) Vyučující sdělí žákům předem, kolik bodů lze za práci získat a jakou má která část práce váhu.
- 4) Hodnocení nelze vyjadřovat znaménky připojenými ke stupni ani zlomky stupňů. Do školního informačního systému se zaznamenává celý klasifikační stupeň, popřípadě procentní nebo bodové vyjádření a slovní hodnocení.
- 5) Stupeň prospěchu za pololetí se neurčuje aritmetickým průměrem známek. Vždy se přihlíží k systematičnosti práce žáka v průběhu celého klasifikačního období, k jeho individuálnímu pokroku a k závažnosti jednotlivých podkladů.
- 6) Vyučující stanoví a žákům předem sdělí, jakou váhu mají jednotlivé druhy podkladů. Váha se stanoví tak, aby odpovídala rozsahu ověřovaného učiva.

Čl. 15 — Včasnost zpětné vazby, oprava a rozbor chyb

- 1) Zpětná vazba má přijít v době, kdy s ní žák ještě může něco udělat. Zpětná vazba sdělená po skončení celku učiva má pro učení žáka jen malou hodnotu.
- 2) Po hodnocené písemné práci následuje rozbor chyb. Vyučující žákům vysvětlí, v čem chyby spočívají a jak jim předcházet.
- 3) Vyučující umožní žákovi opravu, zejména tehdy, byl-li výsledek podstatně horší, než odpovídá jeho dosavadní práci. Způsob a termín opravy stanoví vyučující.
- 4) Provedl-li žák opravu, přihlédne k ní vyučující při hodnocení za pololetí. Původní výsledek se ze školního informačního systému neodstraňuje, doplní se však údaj o opravě.
- 5) Opakovaná oprava těžké práce se neprovádí. Právo na opravu nezakládá nárok na neomezený počet pokusů.
- 6) Chyba je běžnou součástí učení. Za chybu se neukládá kázeňské opatření.

Čl. 16 — Zápis hodnocení do školního informačního systému

- 1) Průběžné hodnocení se zaznamenává do školního informačního systému tak, aby z něj bylo zřejmé, čeho se hodnocení týká, kdy bylo získáno a jakou má váhu.
- 2) Zápis obsahuje srozumitelné označení práce nebo činnosti. Označení typu „test“ nebo „písemka“ bez bližšího určení není dostačující.
- 3) Hodnocení, které nebylo žákovi sděleno, se do systému nezapisuje.
- 4) Škola nezveřejňuje hodnocení jednoho žáka ostatním žákům ani jejich zákonným zástupcům. Přehledy a žebříčky výsledků jednotlivých žáků se ve třídě nevyvěšují.

KRITÉRIA HODNOCENÍ

Kritérium popisuje, co žák umí udělat. Nepopisuje, jaký žák je.

Čl. 17 — Obecná kritéria klasifikačních stupňů

- 1) Kritéria uvedená v tomto článku se použijí ve všech předmětech, nestanoví-li tato příloha pro skupinu předmětů kritéria zvláštní.

Stupeň	Kritérium
1 — výborný	Žák očekávané výstupy ovládá uceleně, přesně a úplně. Osvojené poznatky a dovednosti uplatňuje samostatně a tvořivě i v nových situacích. Pracuje samostatně a svou práci umí ověřit. Jeho ústní i písemný projev je správný, výstižný a souvislý.
2 — chvalitebný	Žák očekávané výstupy ovládá v podstatě uceleně a přesně. Poznatky a dovednosti uplatňuje samostatně nebo podle menších podnětů vyučujícího. Dopouští se menších chyb, které dokáže s pomocí opravit. Jeho projev má drobné nedostatky.
3 — dobrý	Žák má v osvojení očekávaných výstupů nepodstatné mezery. Při uplatňování poznatků se dopouští chyb, které dokáže za pomoci vyučujícího odstranit. Jeho projev vykazuje nedostatky. Podstatnější úkoly řeší s pomocí.
4 — dostatečný	Žák má v osvojení očekávaných výstupů závažné mezery. Při uplatňování poznatků se vyskytují závažné chyby. Je nesamostatný a poznatky uplatňuje pouze s pomocí vyučujícího. Jeho projev je málo srozumitelný.
5 — nedostatečný	Žák si očekávané výstupy neosvojil. Poznatky a dovednosti nedokáže uplatnit ani s pomocí vyučujícího. V jeho projevu se vyskytují závažné chyby, které nedokáže opravit.

- Při zařazení výkonu ke stupni se posuzuje míra dosažení očekávaných výstupů, nikoli srovnání s ostatními žáky ve třídě.
- Celkové hodnocení stupněm nedostatečný se použije až tehdy, byla-li žákovi poskytnuta podpora a byla-li mu dána možnost výsledek zlepšit. Postup podle čl. 15 této přílohy se uplatní přednostně.

Čl. 18 — Kritéria ve skupině jazykových předmětů

- Do skupiny jazykových předmětů patří český jazyk a literatura, anglický jazyk, německý jazyk a francouzský jazyk. Dále sem patří každý další předmět zařazený do školního vzdělávacího programu, jehož hlavním obsahem je jazyk a komunikace.
- Hodnotí se zejména porozumění mluvenému i psanému projevu, schopnost vyjádřit se ústně i písemně, slovní zásoba, jazyková správnost, čtenářská gramotnost a schopnost pracovat s textem.

Stupeň	Kritérium
1 — výborný	Žák rozumí textu i mluvenému projevu na úrovni odpovídající ročníku, včetně méně obvyklých formulací. Vyjadřuje se plynule, srozumitelně a přiměřeně situaci. Jazykové prostředky užívá správně a záměrně. S textem pracuje samostatně, vyhledá v něm potřebné informace a umí je zpracovat.
2 — chvalitebný	Žák rozumí textu i mluvenému projevu s ojedinělými nejasnostmi. Vyjadřuje se srozumitelně, občas s obtížemi při volbě prostředků. Dopouští se menších jazykových chyb, které po upozornění opraví. S textem pracuje převážně samostatně.

Stupeň	Kritérium
3 — dobrý	Žák rozumí hlavní myšlenku textu, podrobnostem jen zčásti. Vyjadřuje se s obtížemi, jeho projev je málo souvislý. Dopouští se opakovaných jazykových chyb. S textem pracuje s dopomocí.
4 — dostatečný	Žák rozumí pouze jednoduchému textu a základním pokynům. Vyjadřuje se v krátkých, často neúplných celcích. Jazykové chyby ztěžují porozumění. S textem pracuje jen s trvalou pomocí vyučujícího.
5 — nedostatečný	Žák nerozumí textu ani jednoduchému mluvenému projevu na úrovni ročníku. Není schopen se souvisle vyjádřit ani s pomocí. S textem samostatně pracovat nedokáže.

- 3) U žáka s odlišným mateřským jazykem se postupuje podle čl. 42 této přílohy. Nedostatečná znalost vyučovacího jazyka sama o sobě není důvodem pro hodnocení stupněm nedostatečný.
- 4) U žáka se specifickou poruchou učení se nehodnotí projevy poruchy, zejména specifické chyby v pravopise a v technice čtení. Postupuje se podle čl. 41 této přílohy.

Čl. 19 — Kritéria ve skupině matematických a přírodovědných předmětů

- 1) Do této skupiny patří matematika, fyzika, chemie, přírodopis, přírodověda a zeměpis v části zaměřené na přírodní jevy. Dále sem patří každý další předmět zařazený do školního vzdělávacího programu s převahou přírodovědného obsahu.
- 2) Hodnotí se zejména porozumění pojmům a vztahům, přesnost postupu, schopnost řešit úlohy, schopnost ověřit správnost vlastního řešení, práce s daty a jejich zápis a dodržování pravidel bezpečnosti při praktických činnostech.

Stupeň	Kritérium
1 — výborný	Žák chápe pojmy a vztahy mezi nimi. Úlohy řeší samostatně, volí účelný postup a umí jej vysvětlit. Správnost výsledku ověřuje. Data zaznamenává přehledně a správně je vyhodnocuje. Poznatky uplatňuje i v nové situaci.
2 — chvalitebný	Žák chápe pojmy a základní vztahy. Úlohy řeší samostatně, s drobnými početními nebo formálními chybami, které po upozornění opraví. Postup umí popsat. Data zaznamenává správně.
3 — dobrý	Žák chápe základní pojmy, souvislosti mezi nimi jen zčásti. Řeší úlohy známého typu, u nových potřebuje pomoc. Dopouští se chyb v postupu. Správnost výsledku zpravidla neověřuje.
4 — dostatečný	Žák chápe pouze nejjednodušší pojmy. Úlohy řeší jen podle vzoru a s trvalou pomocí. V postupu se dopouští závažných chyb. Zápis dat je neúplný nebo nepřesný.
5 — nedostatečný	Žák neovládá základní pojmy. Úlohy nedokáže řešit ani s pomocí vyučujícího a podle vzoru. Výsledky nedokáže zaznamenat ani vyhodnotit.

- 3) Chyba v číselném výpočtu, která neovlivňuje správnost zvoleného postupu, se hodnotí mírněji než chyba v postupu.

- 4) Při hodnocení laboratorních prací a praktických činností se hodnotí i dodržování pravidel bezpečnosti a péče o pomůcky.

Čl. 20 — Kritéria ve skupině společenskovedních předmětů

- 1) Do této skupiny patří dějepis, výchova k občanství, vlastivěda, příprava na život a zeměpis v části zaměřené na společnost a hospodářství. Dále sem patří každý další předmět zařazený do školního vzdělávacího programu s převahou společenskovedního obsahu.
- 2) Prvouka se hodnotí podle kritérií uvedených v čl. 19 této přílohy nebo v tomto článku podle toho, který obsah v hodnoceném období převažoval.
- 3) Hodnotí se zejména orientace v tématu, porozumění souvislostem a příčinám jevů, práce se zdroji a jejich posouzení, schopnost formulovat a doložit vlastní stanovisko a schopnost naslouchat stanovisku odlišnému.

Stupeň	Kritérium
1 — výborný	Žák se v tématu orientuje, rozumí souvislostem a umí je vysvětlit vlastními slovy. Pracuje s více zdroji, posoudí jejich věrohodnost a uvede je. Svá stanoviska formuluje jasně a dokládá je. Odlišné stanovisko dokáže vyslechnout a věcně se k němu vyjádřit.
2 — chvalitebný	Žák se v tématu orientuje, souvislosti vysvětlí s menší jistotou. Pracuje se zadanými zdroji a uvádí je. Svá stanoviska formuluje a zpravidla je dokládá.
3 — dobrý	Žák se orientuje v základních faktech, souvislosti chápe jen zčásti. Se zdroji pracuje s dopomocí, zdroje uvádí nedůsledně. Vlastní stanovisko formuluje obtížně.
4 — dostatečný	Žák si vybavuje jednotlivá fakta bez souvislostí. Se zdroji pracuje pouze s trvalou pomocí. Vlastní stanovisko zpravidla neformuluje.
5 — nedostatečný	Žák se v tématu neorientuje ani po zopakování učiva. Se zdroji pracovat nedokáže. Souvislosti nechápe ani s pomocí vyučujícího.

- 4) Hodnotí se schopnost žáka svůj názor doložit a vysvětlit, nikoli obsah jeho názoru ani názory jeho rodiny. Světonázorové, politické a náboženské přesvědčení žáka nesmí být předmětem hodnocení.

Čl. 21 — Hudební výchova

- 1) V předmětech výchovného zaměření se hodnotí především míra osobního pokroku žáka, jeho přístup ke vzdělávání a míra naplnění očekávaných výstupů, nikoli vrozené dispozice, talent, tělesná zdatnost nebo estetická úroveň výsledku sama o sobě.

Stupeň	Kritérium
1 — výborný	Žák je v činnostech velmi aktivní, pracuje tvořivě a samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a rozvíjí je. Jeho projev je esteticky působivý a originální ve vztahu k jeho možnostem. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky uplatňuje samostatně. Má aktivní zájem o hudbu a o kulturní dění.

Stupeň	Kritérium
2 — chvalitebný	Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě podnětů vyučujícího. Jeho projev je méně působivý, dopouští se v něm chyb. Osvojené vědomosti a dovednosti uplatňuje s menšími podněty vyučujícího. Má zájem o hudbu a o kulturní dění.
3 — dobrý	Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý a samostatný. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Úkoly řeší s častými chybami, vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí vyučujícího. Projevuje malý zájem o hudbu.
4 — dostatečný	Žák je v činnostech málo aktivní i tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s četnými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje pouze s velkou pomocí vyučujícího. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti.
5 — nedostatečný	Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet své schopnosti.

- 2) Neprospěch z předmětů výchovného zaměření nebrání postupu žáka do vyššího ročníku a nezakládá povinnost konat opravnou zkoušku.

Čl. 22 — Výtvarná výchova

- 1) Estetická úroveň výsledku sama o sobě není kritériem hodnocení. Hodnotí se práce s technikou, záměr a jeho naplnění ve vztahu k možnostem žáka.

Stupeň	Kritérium
1 — výborný	Žák pracuje tvořivě, samostatně a plně využívá své osobní předpoklady, které úspěšně rozvíjí. Jeho výtvarný projev je esteticky působivý, originální a procítěný. Osvojené techniky a postupy uplatňuje samostatně a účelně. Má aktivní zájem o výtvarné umění a soustavně o pomůcky pečuje.
2 — chvalitebný	Žák pracuje tvořivě, samostatně na základě podnětů vyučujícího. Jeho výtvarný projev je méně působivý, dopouští se v něm chyb. Osvojené techniky uplatňuje s menší jistotou. Má zájem o výtvarné umění a o pomůcky pečuje.
3 — dobrý	Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý a samostatný. Nevyužívá dostatečně své schopnosti. Jeho projev je málo působivý a dopouští se v něm chyb. Techniky a postupy uplatňuje se značnou pomocí vyučujícího. Zájem o výtvarné umění je malý. O pomůcky pečuje nepravdělně.

Stupeň	Kritérium
4 — dostatečný	Žák je v činnostech málo aktivní i tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s četnými chybami a jen s velkou pomocí vyučujícího. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti. O pomůcky pečuje nedostatečně.
5 — nedostatečný	Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Osvojené postupy nedovede použít. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet své schopnosti. O pomůcky nepečuje.

Čl. 23 — Tělesná výchova a výchova ke zdraví

- Podle tohoto článku se hodnotí tělesná výchova. Výchova ke zdraví se hodnotí podle kritérií uvedených v čl. 20 této přílohy. Předmětem hodnocení nesmí být rodinné poměry žáka, jeho tělesná konstituce, stravovací návyky ani zdravotní stav.
- V tělesné výchově se hodnotí především vztah žáka k pohybové činnosti, jeho aktivita, snaha a míra osobního pokroku, nikoli absolutní úroveň výkonu. Výkonnostní tabulky nelze použít jako výhradní kritérium hodnocení.

Stupeň	Kritérium
1 — výborný	Žák je v činnostech velmi aktivní, pracuje samostatně a soustavně rozvíjí svou tělesnou zdatnost. Osvojené dovednosti tvořivě aplikuje ve hře i v soutěži. Má výrazně aktivní zájem o pohyb a o sport. Vždy dodržuje pravidla hry, zásady fair play a pravidla bezpečnosti. Je vždy řádně vybaven cvičebním úborem.
2 — chvalitebný	Žák je v činnostech aktivní, převážně samostatný. Své tělesné schopnosti rozvíjí s menšími podněty vyučujícího. Osvojené dovednosti aplikuje s menší jistotou. Má zájem o pohyb a sport. Pravidla hry a bezpečnosti dodržuje. Cvičební úbor má zpravidla v pořádku.
3 — dobrý	Žák je v činnostech méně aktivní a samostatný. Nevyužívá dostatečně své schopnosti. Osvojené dovednosti aplikuje s pomocí vyučujícího. Zájem o pohybové činnosti je kolísavý. Pravidla občas nedodržuje. Cvičební úbor občas zapomíná.
4 — dostatečný	Žák je v činnostech málo aktivní. Rozvoj jeho zdatnosti je málo uspokojivý. Úkoly plní jen s výraznou pomocí vyučujícího. Projevuje velmi malou snahu a zájem o pohybové činnosti. Pravidla hry i bezpečnosti opakovaně nedodržuje. Cvičební úbor často nemá.
5 — nedostatečný	Žák je v činnostech pasivní a odmítá se jich účastnit, ačkoli mu v tom nebrání zdravotní stav. Nevyvíjí úsilí rozvíjet svou zdatnost. Soustavně porušuje pravidla hry a zásady bezpečnosti. Cvičební úbor soustavně nenosí, aniž by k tomu měl důvod, který nemůže ovlivnit.

- 3) Žák, který se z důvodu zdravotního stavu neúčastní některých činností, je hodnocen za činnosti, kterých se zúčastnit může, a za teoretickou složku předmětu. Skutečnost, že se žák neúčastní aktivně hodin tělesné výchovy, oznámí zákonný zástupce vyučujícímu předem prostřednictvím školního informačního systému.
- 4) Chybějící cvičební úbor se řeší jako organizační záležitost. Za samotné zapomenutí úboru se neuděluje známka z předmětu. Opakované zapomínání se řeší postupem podle čl. 48 školního řádu.
- 5) Neúčast na plaveckém, lyžařském nebo jiném kurzu z důvodu, který žák nemůže ovlivnit, nesmí být důvodem ke zhoršení hodnocení.
- 6) Žákovi, který je z předmětu zcela nebo zčásti uvolněn, se na vysvědčení uvede „uvolněn(a)“. Uvolnění nelze nahradit hodnocením stupněm nedostatečný.

Čl. 24 — Pracovní činnosti

- 1) Podle tohoto článku se hodnotí pracovní činnosti a další předměty zařazené do školního vzdělávacího programu, jejichž obsah tvoří převážně praktické činnosti.

Stupeň	Kritérium
1 — výborný	Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při práci. Výsledky jeho práce jsou bez podstatných nedostatků. Samostatně organizuje vlastní pracoviště, udržuje na něm pořádek. Vzorně dodržuje pravidla bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a aktivně pečuje o životní prostředí. Hospodárně využívá materiál a energii.
2 — chvalitebný	Žák projevuje kladný vztah k práci a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané poznatky. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Pracoviště udržuje v pořádku. Dodržuje pravidla bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a pečuje o životní prostředí. Při hospodárném využívání materiálu a energie potřebuje občasné podněty.
3 — dobrý	Vztah žáka k práci a k praktickým činnostem je převážně kladný, s menšími výkyvy. Za pomoci vyučujícího uplatňuje získané poznatky. V práci se dopouští chyb a při postupech potřebuje občasnou pomoc. Výsledky práce mají nedostatky. Dodržování pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a péči o životní prostředí věnuje jen průměrnou pozornost. Materiál a energii využívá s malými výkyvy.
4 — dostatečný	Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci a k praktickým činnostem. Získané poznatky dovede využít jen za soustavné pomoci vyučujícího. V práci se dopouští větších chyb. Výsledky jeho práce mají závažné nedostatky. Práci dovede organizovat jen za soustavné pomoci. V dodržování pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se dopouští závažných nedostatků. Porušuje zásady hospodárnosti.

Stupeň	Kritérium
5 — nedostatečný	Žák neprojevuje zájem o práci, jeho vztah k činnostem není na potřebné úrovni. Nedokáže ani s pomocí vyučujícího uplatnit získané poznatky. Výsledky jeho práce jsou nedokončené a neúplné. Neovládá pracovní postupy. Nedodržuje pravidla bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a neprojevuje snahu o nápravu.

- 2) Nesplnění dílčího výkonu z důvodu, který žák nemůže ovlivnit, zejména pro nemoc, chybějící pomůcky opatřované rodinou nebo pro finanční situaci rodiny, není důvodem ke zhoršení hodnocení. Škola v takovém případě umožní náhradní způsob prokázání dovednosti nebo pomůcku zapůjčí.

Čl. 25 — Informatika

- 1) Podle tohoto článku se hodnotí předmět, v němž se uskutečňuje vzdělávací obor informatika.
- 2) V informatice se hodnotí zejména zvládnutí pracovních postupů, samostatnost při řešení problémů, schopnost ověřit správnost vlastního řešení, dodržování pravidel bezpečné a odpovědné práce s technikou a informacemi a respektování autorských práv.
- 3) Při hodnocení se použijí přiměřeně kritéria uvedená v čl. 24 této přílohy.
- 4) Nedostatečné technické vybavení žáka v domácím prostředí nesmí být důvodem ke zhoršení hodnocení. Škola v takovém případě umožní žákovi splnit úkol ve škole.
- 5) Použití nástrojů umělé inteligence při plnění úkolů se řídí čl. 46 této přílohy.

Čl. 26 — Kritéria hodnocení chování

- 1) Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení chování jsou popsána v čl. 50 této přílohy. Tato kritéria se použijí i při rozhodování o stupni hodnocení chování na vysvědčení podle čl. 41 školního řádu.
- 2) Hodnocení chování se vztahuje pouze na chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou.
- 3) Chování žáka nelze hodnotit sníženým stupněm za jednání, které je projevem jeho zdravotního postižení, zdravotního stavu nebo speciálních vzdělávacích potřeb.
- 4) Snížený stupeň hodnocení chování není kázeňským opatřením. Nelze jej uložit bezprostředně po skutku. Ukládá se za chování žáka v celém klasifikačním období na základě projednání v pedagogické radě.
- 5) Hodnocení chování se nepromítá do hodnocení výsledků vzdělávání v žádném předmětu.

Čl. 27 — Kriteriaální hodnocení

- 1) Kriteriaálním hodnocením se rozumí popis dosažené úrovně žáka vůči předem stanoveným kritériím. Je zvláštním případem slovního hodnocení.
- 2) Kriteriaální hodnocení neporovnává žáka s ostatními žáky. Porovnává jeho výkon s popisem toho, co se měl naučit.
- 3) Kritéria pro kriteriaální hodnocení stanoví ředitel školy v této příloze. Kritéria se stanoví pro jednotlivé ročníky a předměty nebo pro oblasti vzdělávání.
- 4) Škola kriteriaální hodnocení nezavádí jako pravidelnou formu hodnocení. Vyučující je může použít jako doplněk k průběžné klasifikaci u jednotlivých činností, zejména u projektů, laboratorních prací a dlouhodobých úkolů, sdělí-li žákům kritéria předem.
- 5) Rozhodne-li ředitel školy postupem uvedeným v čl. 36 odst. 1 školního řádu o zavedení kriteriaálního hodnocení jako formy hodnocení na vysvědčení, doplní se oblasti a kritéria do této přílohy. Do té doby se použijí čl. 28 a 29 této přílohy pro jednotlivé činnosti.

Čl. 28 — Tvorba kritérií

- 1) Kritérium se formuluje činnostně, tedy jako popis toho, co žák umí udělat. Nepopisuje učivo, které bylo probráno, ani vlastnosti žáka.
- 2) Kritérium tedy nezní „zlomky“ ani „je pečlivý“, nýbrž například „porovná dva zlomky se stejným jmenovatelem a své porovnání zdůvodní“.
- 3) Kritérium musí být formulováno tak, aby žák sám poznal, zda je splnil. Kritérium, které umí posoudit jen vyučující, není použitelné pro sebehodnocení a jeho hodnota je proto omezená.
- 4) Kritérium musí být srozumitelné žákovi. Jazyk kritérií se přizpůsobuje věku žáků, nikoli jazyku školního vzdělávacího programu.
- 5) Počet kritérií u jedné činnosti se volí přiměřeně. Doporučují se nejvýše čtyři kritéria u jedné hodnocené činnosti. Větší počet snižuje přehlednost a žák podle nich přestává pracovat.
- 6) Kritéria hodnotí práci, nikoli chování při ní, docházku ani úpravu sešitu, nejsou-li tyto skutečnosti obsahem očekávaného výstupu.

Čl. 29 — Škála hodnoticích výroků a obsah slovního hodnocení

- 1) Míra naplnění kritéria se vyjadřuje škálou hodnoticích výroků. Škála nemá kopírovat pět klasifikačních stupňů. Její smysl spočívá právě v tom, že říká něco jiného než známka.
- 2) Doporučuje se škála se sudým počtem úrovní bez střední hodnoty, například ve čtyřech úrovních: dosud ne — spíše ne — spíše ano — ano. Škála může být vyjádřena i graficky, zejména na prvním stupni.
- 3) Škála se u téhož předmětu a ročníku používá jednotně po celé klasifikační období. Změna škály v průběhu období znesnadňuje žákovi orientaci.
- 4) Slovní hodnocení obsahuje vyjádření o dosažené úrovni vzdělání žáka ve vztahu k očekávaným výstupům a k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům, o jeho péči a přístupu ke vzdělávání, o naznačení dalšího rozvoje žáka a o zdůvodnění hodnocení.
- 5) Slovní hodnocení vždy obsahuje doporučení do budoucna, tedy sdělení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat. Slovní hodnocení, které pouze popisuje dosavadní stav, tento požadavek nesplňuje.
- 6) Slovní hodnocení nesmí žáka srovnávat s ostatními žáky. Formulace typu „ve srovnání s ostatními“, „patří k nejlepším ve třídě“ nebo „na rozdíl od spolužáků“ jsou nepřipustné.
- 7) Slovní hodnocení nesmí obsahovat hodnotící soudy o osobnosti žáka, o jeho rodině nebo o okolnostech, které nesouvisejí se vzděláváním.
- 8) Slovní hodnocení se formuluje konkrétně a vztahuje se ke kritériím sděleným předem. Obecné formulace bez vztahu ke konkrétní práci žáka jsou nedostačující. Slovní hodnocení není slohové cvičení.
- 9) Popisy, které lze při formulaci slovního hodnocení použít jako východisko, jsou uvedeny v čl. 49 této přílohy.

FORMATIVNÍ HODNOCENÍ, SEBEHODNOCENÍ A DOMÁCÍ PŘÍPRAVA

Metoda, které vyučující nevěří, se po zapsání do předpisu promění v předstíranou činnost.

Čl. 30 — Formativní hodnocení a jeho vztah k hodnocení sumativnímu

- 1) Formativní hodnocení je běžnou součástí každodenní výuky ve škole, nikoli zvláštním režimem pro mimořádné situace.
- 2) Formativní hodnocení poskytuje žákovi informaci o tom, kde ve svém učení je, kam směřuje a co je jeho dalším krokem. Poskytuje se v době, kdy s ní žák ještě může pracovat.
- 3) Formativní hodnocení se nezaznamenává klasifikačním stupněm a nezapočítává se do hodnocení za pololetí.
- 4) Formativní a sumativní hodnocení se nevyklučují. Táž práce však neplní obě funkce současně: buď slouží k učení, nebo shrnuje výsledek.

- 5) Zpětná vazba se vztahuje ke konkrétní práci a ke kritériím sděleným předem. Vztahuje se k tomu, co žák udělal, nikoli k tomu, jaký je. Formulace „jsi šikovný“ ani „jsi nepozorný“ nejsou zpětnou vazbou.
- 6) Pochvala za výsledek se nezaměňuje se zpětnou vazbou. Sdělení, že práce je pěkná, žákovi neříká, co má dělat dál.

Čl. 31 — Doporučené postupy formativního hodnocení

- 1) Postupy uvedené v tomto článku jsou doporučené. Vyučující z nich volí ty, které odpovídají povaze předmětu, věku žáků a jeho způsobu práce.
- 2) Doporučuje se zejména:
 - a) sdělovat cíle učení a kritéria úspěchu předem a v jazyce srozumitelném žákům,
 - b) klást otázky, které zjišťují porozumění celé třídy, nikoli jen porozumění žáka, který se hlásí,
 - c) poskytovat popisnou zpětnou vazbu, která pojmenuje, co se povedlo, co se nepovedlo a co je dalším krokem,
 - d) dávat žákům prostor pracovat se zpětnou vazbou dříve, než je práce uzavřena hodnocením,
 - e) využívat vzájemné učení žáků, zejména vysvětlení postupu spolužákovi,
 - f) vést žáky k tomu, aby posuzovali vlastní práci podle kritérií.
- 3) Zpětná vazba je účinnější, je-li stručná a týká-li se nejvýše dvou až tří věcí. Rozsáhlý komentář ke všem nedostatkům práce žák zpravidla nevyužije.
- 4) Vyučující si při zadávání předem rozmyslí, zda a jakou zpětnou vazbu je schopen k práci poskytnout. Zadání, jehož výsledek nelze smysluplně okomentovat, ztrácí smysl.

Čl. 32 — Sebehodnocení žáka

- 1) Sebehodnocení žáka je povinnou součástí hodnocení ve všech předmětech a ve všech ročnících. Je jedinou metodou uvedenou v čl. 30 až 38 této přílohy, která je povinná.
- 2) Sebehodnocení se zařazuje pravidelně, nikoli pouze na konci klasifikačního období. Doporučuje se nejméně jednou za měsíc v každém předmětu.
- 3) Sebehodnocení se vždy vztahuje ke kritériím sděleným předem. Otázka „jak si myslíš, že ti to šlo“ bez vztahu ke kritériím není sebehodnocením.
- 4) Sebehodnocení nelze převádět na klasifikační stupeň ani je zahrnovat do hodnocení za pololetí. Žák nesmí být za obsah svého sebehodnocení hodnocen ani postihován.
- 5) Liší-li se sebehodnocení žáka od hodnocení vyučujícího, je to podnětem k rozhovoru, nikoli k opravě žákova sebehodnocení. Vyučující svůj odlišný pohled vysvětlí.
- 6) Doporučenými metodami sebehodnocení jsou zejména:
 - a) sebehodnoticí škály a hodnoticí terče vztažené ke kritériím,
 - b) krátký písemný záznam žáka na konci celku učiva, co se naučil a co mu ještě činí obtíže,
 - c) ústní shrnutí hodiny žáky, zejména na prvním stupni,
 - d) záznamové listy a sebehodnoticí archy zakládáné do portfolia,
 - e) rozhovor nad prací žáka mezi žákem a vyučujícím.
- 7) Vyučující vede žáky k tomu, aby své sebehodnocení dokládali odkazem na vlastní práci, nikoli na pocit.

Čl. 33 — Vrstevnické hodnocení

- 1) Vrstevnickým hodnocením se rozumí posouzení práce žáka jiným žákem podle předem stanovených kritérií. Je metodou doporučenou, nikoli povinnou.
- 2) Vrstevnické hodnocení se provádí pouze podle kritérií sdělených předem. Bez kritérií se z něj stává vzájemné posuzování osob a je nepřipustné.
- 3) Vrstevnické hodnocení nelze převádět na klasifikační stupeň ani je zahrnovat do hodnocení za pololetí.
- 4) Žáci se při vrstevnickém hodnocení nesmějí vzájemně srovnávat a hodnocení se nesděluje před celou třídou, nejde-li o práci, kterou žák sám třídě předkládá.
- 5) Vyučující žáky předem seznámí s tím, jak zpětnou vazbu formulovat. Zpětná vazba se vztahuje k práci, nikoli k osobě spolužáka.

- 6) Vrstevnické hodnocení se nezařazuje ve třídě, v níž jsou narušeny vztahy mezi žáky, dokud nejsou vztahy urovnány.

Čl. 34 — Portfolio

- 1) Portfoliem se rozumí soubor prací žáka shromažďovaný v průběhu delšího období, který dokládá jeho pokrok. Je metodou doporučenou, nikoli povinnou.
- 2) Do portfolio vybírá práce žák sám, popřípadě po dohodě s vyučujícím. Výběr prací vyučujícím bez účasti žáka smysl portfolio potlačuje.
- 3) K vybraným pracím žák připojí krátké zdůvodnění, proč práci vybral a co se na ní naučil.
- 4) Portfolio se neklasifikuje. Slouží k sebehodnocení žáka, k rozhovoru nad jeho pokrokem a jako podklad pro tripartitní konzultace.
- 5) Portfolio je majetkem žáka. Na konci vzdělávacího období nebo při ukončení docházky se žákovi předá.
- 6) Portfolia se mezi žáky nesrovnávají a nevystavují se způsobem, který by umožňoval jejich vzájemné porovnání.

Čl. 35 — Tripartitní konzultace

- 1) Tripartitní konzultací se rozumí společné setkání žáka, zákonného zástupce a vyučujícího, na němž se hovoří o učení žáka.
- 2) Škola pořádá tripartitní konzultace dvakrát ročně.
- 3) Žák je konzultace přítomen a je jejím hlavním účastníkem. O svém učení hovoří sám. Vyučující jeho sdělení doplňuje.
- 4) Podkladem konzultace je konkrétní práce žáka, zejména jeho portfolio, sebehodnotící záznamy a přehled hodnocení ve školním informačním systému.
- 5) Konzultace směřuje k dohodě o dalším postupu. Doporučuje se zaznamenat, na čem se účastníci dohodli, a k záznamu se při další konzultaci vrátit.
- 6) Na konzultaci se nehovoří o jiných žácích a žák se s nimi nesrovnává.
- 7) Tripartitní konzultace nenahrazuje právo zákonného zástupce na informace o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka kdykoli.

Čl. 36 — Domácí příprava a domácí úkoly

- 1) Domácí příprava slouží k procvičení a upevnění učiva probraného ve vyučování. Zadané úkoly odpovídají věku žáků, jsou přiměřené rozsahem i obtížností a žák je zvládne bez pomoci dospělé osoby.
- 2) Vyučující při zadávání domácí přípravy přihlíží k celkovému zatížení žáka v daném dni a týdnu a k tomu, že podmínky žáků pro domácí přípravu jsou rozdílné.
- 3) Domácí příprava se zpravidla nezadává na období školních prázdnin, státních svátků a víkendů. To neplatí pro dlouhodobé úkoly, jejichž termín odevzdání byl stanoven s dostatečným předstihem.
- 4) Domácí úkoly se člení na závazné a dobrovolné. Vyučující při zadání vždy uvede, o který druh úkolu jde. Neuvede-li to, považuje se úkol za dobrovolný.
- 5) Domácí příprava se zpravidla nehodnotí klasifikačním stupněm. Hodnotit lze pouze samostatné práce zadané a předem označené jako hodnocené, a to:
 - a) referát a prezentaci,
 - b) čtenářský záznam,
 - c) přednes,
 - d) zpracování laboratorní práce nebo protokolu,
 - e) projekt a dlouhodobý úkol,
 - f) slohovou práci zadanou k vypracování doma.
- 6) Výčet podle odstavce 5 je úplný. Jiné domácí výstupy se klasifikačním stupněm nehodnotí.
- 7) U prací podle odstavce 5 sdělí vyučující při zadání kritéria hodnocení a termín odevzdání. Žák má právo práci před hodnocením opravit, upozorní-li jej vyučující na nedostatky v době, kdy je oprava ještě možná.

- 8) Nesplnění domácího úkolu se nehodnotí klasifikačním stupněm v předmětu, a to ani stupněm nedostatečný. Vyučující zjistí příčinu nesplnění a nabídne žákovi podporu. Opakované nesplnění bez závažného důvodu se řeší postupem podle čl. 48 školního řádu.
- 9) Nesplnění domácího úkolu se nepromítá do hodnocení chování.
- 10) Domácí příprava nesmí být podmíněna přístupem žáka k internetu nebo k vlastnímu technickému vybavení. Nemá-li žák tyto podmínky, umožní mu škola splnění úkolu v prostorách školy nebo zadá rovnocennou alternativu.

Čl. 37 — Skupinová a projektová práce

- 1) Při skupinové a projektové práci se hodnotí jak společný výsledek, tak podíl jednotlivého žáka na něm. Vyučující sdělí předem, jaký je poměr obou složek.
- 2) Žák nesmí být hodnocen hůře z důvodu výkonu ostatních členů skupiny. Nepracoval-li některý člen skupiny, nesmí to být k tíži ostatním.
- 3) Podíl žáka na společné práci se zjišťuje zejména průběžným sledováním práce skupiny, záznamem o rozdělení úkolů pořízeným na začátku práce a sebehodnocením a vzájemným hodnocením ve skupině.
- 4) Vzájemné hodnocení ve skupině je podkladem pro rozhovor, nikoli přímým podkladem pro klasifikaci. Žáci si mezi sebou známky nerozdělují.
- 5) U domácí části skupinové nebo projektové práce se nehodnotí věcná správnost, kterou nelze ověřit jako práci žáka. Hodnotí se dodržení zadání, postup a obhajoba.
- 6) Žák, který se skupinové práce nemohl účastnit z důvodu, který nemohl ovlivnit, dostane náhradní úkol odpovídajícího rozsahu.

Čl. 38 — Hodnocení zájmových útvarů

- 1) Účast v zájmovém útvaru organizovaném školou se nehodnotí klasifikačním stupněm.
- 2) Na vysvědčení se u zájmového útvaru uvede „pracoval(a) úspěšně“ nebo „pracoval(a)“.
- 3) Hodnocení v zájmovém útvaru se nepromítá do hodnocení v žádném vyučovacím předmětu ani do hodnocení chování.
- 4) Ustanovení tohoto článku se použije pouze u zájmových útvarů, které škola organizuje pod vlastní hlavičkou a uvádí je na vysvědčení.

HODNOCENÍ VE ZVLÁŠTNÍCH SITUACÍCH

Stejné zacházení není totéž co spravedlivé zacházení.

Čl. 39 — Hodnocení v prvním a druhém ročníku

- 1) V prvním a druhém ročníku se výsledky vzdělávání v průběžném hodnocení vyjadřují klasifikačním stupněm, doplněným průběžnou slovní zpětnou vazbou podle čl. 30 až 38 této přílohy. Způsob hodnocení na vysvědčení upravují odstavce 8 až 12.
- 2) V prvním ročníku se v prvním pololetí klade důraz na formativní hodnocení. Klasifikace se používá střídmě a vždy s doprovodným slovním vysvětlením určeným žákovi i zákonnému zástupci.
- 3) V prvním a druhém ročníku se nepoužívají krátké prověrky s bodovým vyjádřením jako převažující forma zjišťování výsledků, ani procentní vyjádření podle čl. 14 této přílohy.
- 4) Hodnocení v prvním a druhém ročníku se vztahuje k tomu, co žák zvládl, a k jeho pokroku od začátku roku. Žáci se mezi sebou nesrovnávají.
- 5) Sebehodnocení se v prvním a druhém ročníku zařazuje v jednoduché podobě přiměřené věku, zejména ústně nebo graficky.
- 6) Za nesplněný domácí úkol se v prvním a druhém ročníku neuděluje klasifikační stupeň v žádném případě.
- 7) Postup žáka prvního ročníku do vyššího ročníku a podmínky opakování prvního ročníku upravuje školní řád.

- 8) Ve školním roce 2026/2027 se výsledky vzdělávání žáků prvního a druhého ročníku hodnotí na vysvědčení klasifikačním stupněm. Slovní hodnocení nebo kombinaci slovního hodnocení a klasifikace lze v tomto školním roce použít pouze postupem podle školního řádu.
- 9) Počínaje školním rokem 2027/2028 se výsledky vzdělávání žáka prvního ročníku hodnotí na vysvědčení vždy slovním hodnocením. Počínaje školním rokem 2028/2029 se takto hodnotí i výsledky vzdělávání žáka druhého ročníku. Žádst zákonného zástupce se v těchto případech nevyžaduje.
- 10) Slovní hodnocení podle odstavce 9 se zpracovává za každý vyučovací předmět samostatně a obsahuje náležitosti uvedené v čl. 29 odst. 4 až 8 této přílohy. Vztahuje se k očekávaným výstupům školního vzdělávacího programu pro daný ročník a k osobnímu pokroku žáka. Žáky vzájemně nesrovnává. Hodnocení chování na vysvědčení tím není dotčeno a řídí se čl. 26 této přílohy.
- 11) Hodnotí-li se v ročníku na vysvědčení slovním hodnocením, převede se toto hodnocení do klasifikace postupem podle čl. 48 této přílohy, zejména přestupuje-li žák na školu, která hodnotí odlišným způsobem.
- 12) O přechodu na slovní hodnocení podle odstavce 9 informuje ředitel školy prokazatelně zákonně zástupce dotčených žáků nejpozději do konce školního roku, který změně předchází. Vyučující dotčeného ročníku jsou s pravidly slovního hodnocení seznámeni před začátkem školního roku, v němž se poprvé použije.

Čl. 40 — Žáci s přiznanými podpůrnými opatřeními

- 1) Při hodnocení žáka s přiznanými podpůrnými opatřeními vychází vyučující z doporučení školského poradenského zařízení a z individuálního vzdělávacího plánu, byl-li zpracován. Zohledňuje povahu a míru obtíží žáka, jeho individuální možnosti a míru jeho osobního pokroku.
- 2) Nezajištění podpůrných opatření nelze přičítat k tíži žáka. Žák nemůže být hodnocen hůře pouze z důvodu svého znevýhodnění.
- 3) Úpravy hodnocení odpovídají stupni přiznaných podpůrných opatření. Doporučený rámec úprav:

Stupeň podpůrných opatření	Doporučené úpravy hodnocení
první stupeň	prodloužení času na vypracování, možnost užít pomůcku, tolerance specifických chyb, ověření porozumění zadání před zahájením práce, dopomoc při prvním kroku řešení
druhý stupeň	úpravy podle prvního stupně a dále snížení počtu úloh při zachování jejich obtížnosti, členění zadání na dílčí kroky, volba ústní formy namísto písemné, menší objem zkoušeného učiva najednou, zohlednění pomalejšího pracovního tempa nebo specifických potíží, ocenění snahy a dosaženého posunu
třetí stupeň	úpravy podle druhého stupně a dále úprava hodnocených cílů podle individuálního vzdělávacího plánu, byl-li zpracován, jinak podle doporučení školského poradenského zařízení, hodnocení dílčích kroků namísto celkového výsledku, převažující užít slovního hodnocení, zaměření hodnocení na individuální maximum žáka, využití kompenzačních pomůcek
čtvrtý a pátý stupeň	úpravy podle třetího stupně a dále hodnocení podle individuálního vzdělávacího plánu, byl-li zpracován, jinak podle doporučení školského poradenského zařízení a podle přiznaných podpůrných opatření, přičemž se hodnotí míra naplnění stanovených cílů a osobní pokrok žáka

- 4) Úprava hodnocených cílů podle odstavce 3 se provádí tak, že se zachová obsah učiva a upraví se náročnost myšlenkové operace, která se po žákovi požaduje. Namísto zhodnocení nebo tvorby se ověřuje porozumění nebo použití, namísto použití se ověřuje zapamatování.
- 5) Snížení náročnosti myšlenkové operace se v hodnocení neoznačuje ani nekomentuje. Na vysvědčení se neuvádí, že žák byl hodnocen s úpravami.
- 6) Úpravy hodnocení se uplatňují po celé klasifikační období, nikoli pouze u vybraných prací.
- 7) Vyučující, třídní učitel a školní poradenské pracoviště vyhodnotí účinnost úprav nejméně jednou ročně.

Čl. 41 — Žáci se specifickými poruchami učení a chování

- 1) U žáka, u něhož školské poradenské zařízení zjistilo specifickou poruchu učení nebo chování, se hodnotí to, co žák umí, nikoli projevy poruchy.
- 2) Vyučující upraví formy a metody ověřování znalostí tak, aby porucha neovlivnila výsledek hodnocení. Použije zejména prodloužení času, možnost ústní formy namísto písemné, toleranci specifických chyb, čtení zadání nahlas a kompenzační pomůcky.
- 3) Specifické chyby dané poruchou se v písemném projevu nezapočítávají do hodnocení, není-li ověřovaným cílem právě jev, jehož se chyba týká. Vyučující je může vyznačit, nesnižuje však za ně hodnocení. Rozsah úprav odpovídá doporučení školského poradenského zařízení.
- 4) U žáka se specifickou poruchou učení se nehodnotí rychlost čtení ani úprava písma, není-li to obsahem očekávaného výstupu.
- 5) Na základě písemné žádosti zákonného zástupce a doporučení školského poradenského zařízení použije škola slovní hodnocení nebo kombinaci slovního hodnocení a klasifikace.
- 6) Projevy poruchy chování se řeší výchovnými prostředky, nikoli hodnocením výsledků vzdělávání.

Čl. 42 — Žáci s odlišným mateřským jazykem

- 1) Při hodnocení žáka s odlišným mateřským jazykem, který neovládá vyučovací jazyk na úrovni potřebné pro vzdělávání, se přihlíží k dosažené úrovni znalosti češtiny. Použití tohoto článku není vázáno na dobu, po kterou se žák v České republice vzdělává. Zvýšenou podporu vyžaduje zpravidla žák, který se zde vzdělává krátce.
- 2) Nedostatečná znalost vyučovacího jazyka sama o sobě není důvodem pro hodnocení stupněm nedostatečný. Považuje se za závažnou souvislost ovlivňující výkon žáka. Nelze-li žáka v pololetí hodnotit pro nedostatek podkladů, škola nejprve ověří, zda podklady nechybějí proto, že nebyla přizpůsobena forma ověřování podle odstavce 4. Teprve poté postupuje podle pravidel o nehodnocení.
- 3) U žáka podle odstavce 1 se hodnotí zejména míra osobního pokroku, aktivní zapojení do výuky, porozumění pokynům a schopnost dorozumět se v běžných situacích.
- 4) Ověřování se přizpůsobí jazykové úrovni žáka. Použije se zejména zjednodušené zadání, obrázkový nebo pojmový slovník, delší čas, ústní forma namísto písemné a možnost odpovědět částečně v mateřském jazyce, umožňuje-li to povaha úlohy.
- 5) Doporučuje se použít slovní hodnocení nebo kombinaci slovního hodnocení a klasifikace, a to zejména v českém jazyce a literatuře a ve společenskovědních předmětech.
- 6) Vzory formulací slovního hodnocení:

Situace	Doporučená formulace
počáteční fáze jazykové přípravy	„Rozumí jednoduchým pokynům a reaguje na ně. Osvojil si základní slovní zásobu k tématům škola a rodina. Zapojuje se do práce ve dvojici. V dalším období se zaměříme na porozumění delšímu mluvenému zadání.“

Situace	Doporučená formulace
pokročilejší znalost, přetrvávající obtíže v písemném projevu	„Ústně se dorozumí v běžných školních situacích a rozumí výkladu, je-li doprovázen obrázkem nebo zápisem. V písemném projevu se dopouští chyb daných tím, že se česky učí krátce. Doporučuji nadále využívat slovník a psát kratší texty na známá témata.“
dobrá znalost, obtíže v odborném jazyce předmětu	„Učivu rozumí a úlohy řeší správně. Obtíže mu působí odborné pojmy a slovní úlohy. V dalším období se zaměříme na porozumění zadání slovních úloh. Osvědčilo se zadání společně přečíst a označit klíčová slova.“

- 7) Vzory podle odstavce 6 jsou pomůckou. Slovní hodnocení se vždy vztahuje ke konkrétní práci konkrétního žáka a doslovné přebírání vzorů je nepřipustné.
- 8) Trvají-li jazykové obtíže žáka dlouhodobě, projedná škola další postup se školským poradenským zařízením nebo ve školním poradenském pracovišti a zváží, zda nejde o obtíže jiné povahy než jazykové.

Čl. 43 — Žáci nadaní a mimořádně nadaní

- 1) Při hodnocení nadaného a mimořádně nadaného žáka se vychází z jeho individuálního vzdělávacího plánu, byl-li zpracován. Hodnotí se míra naplnění cílů stanovených tímto plánem.
- 2) Nadanému žákovi se zadávají úlohy vyšší náročnosti namísto úloh v počtu větším. Rozšiřující úlohy se hodnotí odděleně a jejich nesplnění nesnižuje hodnocení žáka.
- 3) Hodnocení nadaného žáka vychází z jeho vlastního pokroku, nikoli ze srovnání s ostatními žáky. Skutečnost, že žák dosahuje výsledků nad úroveň ročníku, není důvodem k tomu, aby se na něj kladly nároky nad rámec jeho individuálního vzdělávacího plánu.
- 4) Nadání v jedné oblasti neopravňuje k mírnějšímu ani přísnějšímu hodnocení v oblastech ostatních.

Čl. 44 — Hodnocení při vzdělávání distančním způsobem

- 1) Účast žáka na distančním vzdělávání je povinná a jeho výsledky se hodnotí. Hodnocení vychází z pravidel stanovených touto přílohou s úpravami uvedenými v tomto článku.
- 2) Při distančním vzdělávání se hodnotí zejména míra naplnění zadaných úkolů, aktivita a zapojení žáka do vzdělávání, jeho samostatnost, schopnost reflektovat vlastní práci a míra osobního pokroku.
- 3) Vyučující zohlední technické a materiální podmínky žáka, podmínky jeho domácího prostředí a míru podpory, kterou mu může poskytnout rodina. Nedostupnost technického vybavení nebo připojení k internetu nesmí být důvodem horšího hodnocení. Škola v takovém případě zvolí náhradní způsob vzdělávání a předávání podkladů.
- 4) Ve vzdělávání distančním způsobem je upřednostněno formativní hodnocení. Sumativní hodnocení klasifikačním stupněm se použije pouze tehdy, lze-li ověřit, že práci vypracoval žák samostatně.
- 5) Nezapojení žáka do distančního vzdělávání se nehodnotí klasifikačním stupněm nedostatečný. Škola nejprve zjistí příčiny nezapojení, nabídne podporu a přijme opatření k obnovení účasti. Teprve neúčast, pro kterou nebyl zjištěn objektivní důvod, se posuzuje jako nepřítomnost podle čl. 16 a 18 školního řádu.
- 6) Trvá-li distanční vzdělávání jen po část klasifikačního období, tvoří podklady získané v jeho průběhu součást souhrnného hodnocení za celé období. Vyučující k nim přihlíží s ohledem na podmínky, za nichž byly získány.
- 7) Doporučená četnost podkladů podle čl. 8 této přílohy se při distančním vzdělávání neuplatní.

Čl. 45 — Hodnocení po dlouhodobém pobytu žáka mimo školu

- 1) Byl-li žák dlouhodobě vzděláván ve zdravotnickém zařízení, v zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, v lázeňské léčebně nebo v obdobném zařízení, škola převezme hodnocení, které mu toto zařízení poskytlo.
- 2) Žák se z učiva, které bylo v době pobytu mimo školu hodnoceno, znovu nepřezkoušuje.

- 3) Vyučující dohodne s žákem a zákonným zástupcem rozsah učiva, které v době pobytu probráno nebylo, a způsob jeho doplnění. Použije se přiměřeně čl. 10 této přílohy.
- 4) Obdobně se postupuje u žáka, který se po část období vzdělával v zahraniční škole nebo formou individuálního vzdělávání, doloží-li zákonný zástupce hodnocení z tohoto vzdělávání.
- 5) Skutečnost, že se žák po část klasifikačního období vzdělával jinde, se v hodnocení nekommentuje.

Čl. 46 — Užití nástrojů umělé inteligence a samostatnost práce

- 1) Zásada, že žák odevzdává jako vlastní pouze práci, kterou sám vypracoval, je stanovena ve školním řádu. Tento článek upravuje podrobnosti postupu.
- 2) Vyučující u každého zadání sdělí, zda a v jakém rozsahu je použití nástrojů umělé inteligence a jiných digitálních nástrojů přípustné. Nesdělí-li to, má se za to, že přípustné není.
- 3) Doporučuje se rozlišovat tři režimy zadání a označovat je při zadání:

Režim	Co je přípustné
bez nástrojů	žák pracuje zcela samostatně a nástroje umělé inteligence nepoužije v žádné fázi
s nástroji jako pomocníkem	žák může nástroj použít pro vyhledání informací, pro návrh osnovy nebo pro kontrolu, avšak výsledný text nebo řešení vytvoří sám a použití uvede
s nástroji jako předmětem úkolu	užití nástroje je součástí zadání a hodnotí se způsob zadání dotazu, posouzení výstupu a jeho úprava

- 4) Použil-li žák nástroj v přípustném rozsahu, uvede v práci, který nástroj použil a jakým způsobem.
- 5) Odevzdání práce vytvořené nástrojem umělé inteligence nebo jinou osobou jako práce vlastní se posuzuje jako porušení pravidel poctivosti podle čl. 46 školního řádu. Práce se v takovém případě nehodnotí a vyučující umožní žákovi předložit práci vlastní v náhradním termínu. Hodnocení stupněm nedostatečný se neuloží, byla-li práce nahrazena.
- 6) Pouhé podezření opřené výhradně o výstup detekčního nástroje není důkazem. Škola vždy umožní žákovi se k věci vyjádřit a ověřit jeho porozumění odevzdané práci, zejména rozhovorem nad prací.
- 7) Při rozhovoru nad prací se ověřuje porozumění obsahu a postupu, nikoli doslovná znalost textu. Nejistota žáka při rozhovoru sama o sobě není důkazem.
- 8) Doporučuje se u rozsáhlejších prací hodnotit i průběh vzniku práce, zejména osnovu, rozpracovanou verzi a konzultace. Práce, jejíž vznik lze sledovat, snižuje potřebu detekce.
- 9) Žák mladší 15 let nesmí být nucen zřizovat si účet ve službě, jejíž podmínky použití to nedovolují. Škola využívá pouze nástroje uvedené v příloze č. 1 a v příloze č. 7.

Čl. 47 — Závěrečné práce žáků 9. ročníku

- 1) Žáci 9. ročníku zpracovávají v průběhu školního roku závěrečnou práci na téma, které si zvolí z nabídky vyhlášené školou, popřípadě na téma vlastní schválené vedoucím práce.
- 2) Zadání, harmonogram, formální požadavky a kritéria hodnocení závěrečné práce vyhlásí ředitel školy nejpozději do 31. října příslušného školního roku a zveřejní je způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- 3) Hodnocení závěrečné práce se řídí kritérii vyhlášenými podle odstavce 2. Hodnotí se zejména:
 - a) naplnění zadání a vymezení tématu,
 - b) práce se zdroji a jejich uvedení,
 - c) vlastní zpracování a myšlenkový přínos žáka,
 - d) formální úprava práce,
 - e) obhajoba, tedy schopnost práci představit a odpovědět na otázky.
- 4) Hodnocení závěrečné práce se promítá do hodnocení v předmětu určeném ve vyhlášení podle odstavce 2.

- 5) Žák má v průběhu zpracování nárok nejméně na dvě konzultace s vedoucím práce, při nichž obdrží formativní zpětnou vazbu k rozpracované práci.
- 6) Neodevzdání závěrečné práce nebo její neobhájení není důvodem k hodnocení stupněm nedostatečný v jiném předmětu ani k nepřípuštění žáka k jiné části vzdělávání. Škola umožní žákovi práci odevzdat nebo obhájit v náhradním termínu.
- 7) Na závěrečnou práci se vztahují čl. 36 a 46 této přílohy.

PŘEVOD HODNOCENÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Převod není novým hodnocením. Je pouze jiným jazykem pro totéž, co už bylo zjištěno.

Čl. 48 — Kdy se převod provádí

- 1) Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
- 2) Hodnotí-li škola slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.
- 3) Převod provádí vyučující příslušného předmětu, u hodnocení chování třídní učitel. Převod schvaluje ředitel školy.
- 4) O převodu se pořídí písemný záznam, který se zakládá do dokumentace žáka. Zákonný zástupce je s výsledkem převodu prokazatelně seznámen.
- 5) Převod není novým hodnocením žáka. Vyjadřuje pouze tímž způsobem tutéž míru dosažení očekávaných výstupů, které již byly zjištěny.

Čl. 49 — Převodní tabulka pro výsledky vzdělávání

Stupeň	Ovládnutí učiva	Myšlení a samostatnost	Vyjadřování	Aplikace vědomostí a řešení úkolů	Píle a zájem
1 — výborný	ovládá bezpečně	pohotový, samostatný, tvořivý	výstižné a přesné	spolehlivě a uvědoměle užívá vědomostí a dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 — chvalitebný	ovládá	uvažuje celkem samostatně	celkem výstižné	dovede používat vědomosti a dovednosti, dopouští se drobných chyb	učí se svědomitě
3 — dobrý	v podstatě ovládá	menší samostatnost v myšlení	vyjadřuje se nedostatečně přesně	s pomocí učitele řeší úkoly, překonává obtíže a odstraňuje chyby, jichž se dopouští	k učení a práci nepotřebuje mnoho podnětů
4 — dostatečný	ovládá se značnými mezerami	nesamostatné myšlení, pouze s nápovědou	vyjadřuje se s obtížemi	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává	malý zájem o učení, potřebuje stále podněty a pomoc

Stupeň	Ovládnutí učiva	Myšlení a samostatnost	Vyjádřování	Aplikace vědomostí a řešení úkolů	Pile a zájem
5 — nedosta- tečný	neovládá	odpovídá ne- správně i na ná- vodné otázky	nedokáže se sa- mostatně vyjád- řit ani s pomocí	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí	pomoc a pobí- zení k učení jsou zatím neúčinné

- 1) Slovní hodnocení, které odpovídá popisu v příslušném řádku tabulky, se převede na klasifikační stupeň uvedený v prvním sloupci téhož řádku. Nelze-li slovní hodnocení jednoznačně zařadit, rozhodne vyučující podle převažujících charakteristik a rozhodnutí písemně odůvodní.
- 2) Při převodu klasifikace na slovní hodnocení vychází vyučující z popisu v příslušném řádku tabulky a doplní jej o náležitosti slovního hodnocení podle čl. 29 této přílohy, zejména o doporučení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat.
- 3) Slovní hodnocení ani jeho převod nesmí obsahovat hodnotící soudy o osobnosti žáka, o jeho rodině nebo o okolnostech, které nesouvisí se vzděláváním, ani srovnání s ostatními žáky.

Čl. 50 — Převodní tabulka pro hodnocení chování

Stupeň	Slovní vyjádření
1 — velmi dobré	Žák dodržuje pravidla chování stanovená školním řádem. Méně závažných porušení se dopouští ojediněle a je přístupný výchovnému působení, své chování napravuje. Přispívá k dobrým vztahům ve třídě.
2 — uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování. Žák se dopustil závažného porušení školního řádu nebo se opakovaně dopouští méně závažných porušení, přestože byl na jejich nepřipustnost upozorněn a byla přijata opatření k nápravě. Je přístupný výchovnému působení jen částečně.
3 — neuspokojivé	Chování žáka je v příkrém rozporu s pravidly chování. Žák se dopustil zvláště závažného porušení školního řádu nebo se přes uložená opatření nadále dopouští závažných porušení a je nepřístupný výchovnému působení. Svým jednáním narušuje vzdělávání ostatních nebo ohrožuje bezpečnost.

- 1) Při převodu hodnocení chování se vždy uvede, že hodnocení se vztahuje pouze na chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou.
- 2) Chování žáka nelze hodnotit sníženým stupněm za jednání, které je projevem jeho zdravotního postižení, zdravotního stavu nebo speciálních vzdělávacích potřeb. Tato skutečnost se v převodu výslovně uvede.

Čl. 51 — Převod u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- 1) U žáka s přiznanými podpůrnými opatřeními se při převodu vychází z doporučení školského poradenského zařízení a z individuálního vzdělávacího plánu, byl-li zpracován.
- 2) Míra osobního pokroku žáka má při převodu přednost před srovnáním s ostatními žáky. Informace o tom, že žák byl hodnocen s ohledem na přiznaná podpůrná opatření, se zaznamená v pedagogické dokumentaci a sdělí se zákonnému zástupci. Na vysvědčení se neuvádí.
- 3) U žáka s odlišným mateřským jazykem, který neovládá vyučovací jazyk na úrovni potřebné pro vzdělávání, se při převodu uvede, že hodnocení zohledňuje dosaženou úroveň znalosti češtiny.

Čl. 52 — Vyhodnocení účinnosti pravidel

- 1) Škola vyhodnotí uplatňování této přílohy po prvním roce jejího používání, a to nejpozději do 30. června 2027.
- 2) Vyhodnocení se týká zejména toho, zda jsou doporučené počty podkladů reálné, zda jsou dodržovány lhůty pro sdělení výsledků, jak se osvědčilo sebehodnocení a zda jsou pravidla srozumitelná žákům a zákonným zástupcům.
- 3) Podkladem vyhodnocení jsou zejména poznatky vyučujících, podněty žakovského parlamentu a podněty zákonných zástupců.
- 4) Výsledek vyhodnocení projedná pedagogická rada. Vyplyne-li z něj potřeba změny, předloží ředitel školy návrh změny této přílohy školské radě.
- 5) Vyhodnocení se opakuje vždy, dojde-li ke změně formy hodnocení v některém ročníku.

Čl. 53 — Závěrečná ustanovení

- 1) Tato příloha je nedílnou součástí školního řádu Základní školy a mateřské školy Zeleneč, příspěvkové organizace, účinného od 1. 9. 2026.
- 2) Příloha byla projednána v pedagogické radě dne 27. 8. 2026.
- 3) Se způsobem hodnocení výsledků vzdělávání žáků upraveným touto přílohou vyslovila souhlas školská rada dne 31. 8. 2026.
- 4) Školská rada schválila tuto přílohu společně se školním řádem dne 31. 8. 2026.
- 5) Příloha je zveřejněna na přístupném místě ve škole a způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách školy.
- 6) S touto přílohou jsou prokazatelně seznámeni všichni vyučující. Žáci jsou s pravidly seznámeni způsobem přiměřeným jejich věku na začátku školního roku a zákonní zástupci na první třídní schůzce.

V Zelenči dne 31. 8. 2026